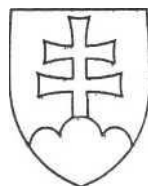

fí/Ťí
S A H

2GV6

PO - ÚI SOI

:-*Qs
Isto: 18.11.

IDoslo
i

f0-
I

L

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Toto rozhodnutia nadobudlo právo-
platnosť dňa **JIJLML**

Krajský súd v Preša
dň, ...O

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Consumer Finance Holding, a.s.**, Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, *právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia č. 93, Poprad*, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozska 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0620/99/2013 zo dňa 13. februára 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/40/2014-48 zo dňa 6. februára 2015, takto

rozhodo 1:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/40/2014-48 zo dňa **6.** februára 2015 **potvrduje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SK/0620/99/2013 zo dňa

13. februára 2014. Týmto rozhodnutím bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. R/0155/07/13 zo dňa 02.07.2013 (ďalej len „*napadnuté rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa*“), o uložení pokuty žalobcovi za porušenie zákazu podľa § 3 ods. 7 zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „*zákon o reklame*“).

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu, z predložených listinných dôkazov a hlavne z rozhodnutím obidvoch správnych orgánov má za preukázané, že zo strany žalobcu jednoznačne došlo k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 7 zákona o reklame, pretože žalobca predchádzajúci súhlas k šíreniu reklamy e-mailovou poštou spotrebiteľovi t. j. sťažovateľovi, nemal.

V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami správnych orgánov, ako aj s ich argumentáciou a právnym posúdením zisteného skutkového stavu v tom zmysle, že bolo preukázané, že žalobca porušil svojim konaním ustanovenie § 3 ods. 7 zákona o reklame a to tým, že dňa 15.04.2013 zaslal žalobca sťažovateľovi predmetný e-mail, ktorý bol reklamou, nakoľko v ňom boli uvádzané reklamné informácie, v ktorých žalobca prezentuje svoje marketingové služby s priamym odkazom na svoju internetovú stránku. Pritom súd poukázal na obsah ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona o reklame, v zmysle ktorého je reklamou prezentácia produktov v každej podobe s cieľom uplatniť ich na trhu a za produkt je považovaná aj služba.

Poznamenal, že je totožného názoru, ako vyslovili obidva správne orgány a to, že zákon o reklame, konkrétne v ustanovení § 3 ods. 7 výslovne zakazuje šírenie reklamy elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu jej užívateľa, ktorý je príjemcom reklamy, z čoho aj podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva, že uvedenú povinnosť viaže toto ustanovenie zákona priamo na širiteľa reklamy, ktorý je povinný kontrolnému orgánu predložiť v prípade kontroly tak, ako tomu bolo v tejto konkrétnej veci preukázateľný súhlas osoby, ktorej v elektronickej podobe zasiela reklamu v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo v danej konkrétnej veci žalobca jednoznačne nepreukázal.

Neobstoja teda tvrdenia žalobcu, že išlo o informácie v rámci uzatvorenej Zmluvy o spolupráci z 01.01.2011, z ktorej ustanovení, na ktoré žalobca poukázal v žalobe, konkrétne

či. 4.1, 5.1, 8.3 a 8.4, nevyplýva, že by žalobca bol oprávnený zasielať reklamu, ako to bolo v tejto predmetnej veci, reklamné bannery spoločnosti VLKOMOTO s.r.o. bez predchádzajúceho súhlasu prijímateľa reklamy. O tom, že by bol takýto predchádzajúci súhlas žalobcovi udelený nevyplýva zo žiadnej skutočnosti, ani z obsahu administratívneho spisu a ani zo Zmluvy o spolupráci.

Aj podľa názoru súdu žalovaný ako odvolací orgán, totožné ako súd, dospel k správne mu záveru, že vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav, na základe ktorého bol prijatý správny právny záver a rozhodnutie, ktoré bolo vydané bolo náležité a skutkovo odôvodnené potom, čo žalovaný prijal, resp. sa stotožnil so skutkovými zisteniami správneho orgánu 1. stupňa, ktoré čo sa týka skutkových zistení, ako aj čo sa týka uloženia samotnej pokuty, potvrdil. Ani súd nebol toho názoru, že boli porušené ustanovenia § 3 ods. 1, 4, § 32 ods. 1, resp. § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) a to ani postupom, ani samotnými rozhodnutiami správnych orgánov.

Čo sa týka namietanej kompetencie žalovaného súd poukazuje na obsah ustanovenia § 10 písm. e) zákona o reklame v zmysle ktorého je jasné, že dozor nad dodržiavaním tohto zákona aj vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia. Ohľadom uloženia sankcie správnymi orgánmi, túto žalobca nenamietal ani v odvolaní, ani v žalobe, preto sa jej uložením, ako aj výškou súd nezaoberal. Na základe uvedených skutočností preto senát krajského súdu po vyhodnotení podstatných námietok uvádzaných žalobcom v žalobe, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie. Zotrvával na žalobných dôvodoch a mal za to, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné.

Namietal, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zásadou legality, pretože žalovaný vec nesprávne právne posúdil a to tým, že použil na daný skutkový stav nesprávny právny predpis. Dôvodil tým, že predmetom danej komunikácie nie je propagácia konkrétneho tovaru/služby ktorá sa ponúka koncovému zákazníkovi - spotrebiteľovi. Predmetná e-mailová komunikácia teda predstavovala upovedomenie obchodného partnera (obchodného zástupcu žalobcu v zmysle § 663 a nasl. Obchodného zákonníka) o aktuálne prebiehajúcej marketingovej komunikácii kontrolovaného subjektu voči jeho koncovým zákazníkom (spotrebiteľom) a stanovovala postup, akým je obchodným partner oprávnený využiť poklady

na propagáciu svojej činnosti vykonávajúcej v mene a na účet kontrolovaného subjektu voči tretím osobám. Uviedol, že žalovaný postupoval v rozpore so zásadou legality - uložil sankciu nedôvodné, nakoľko žalobca za predmetných skutkových okolností nebol povinný disponovať s osobitným súhlasom v zmysle § 3 ods. 7 zákona o reklame, pretože sa na predmetnú skutkovú situáciu vzťahujú osobitné predpisy a platne uzatvorený obchodno-závazkový právny vzťah (Zmluva o spolupráci) a nie tak ako sa domnieva žalovaný - zákon o reklame.

Ďalej žalobca namietal, že žalovaný nesprávne zistil skutkový stav veci a tým porušil svoje povinnosti uvedené v § 3 ods. 4 Správneho poriadku v nadväznosti na § 32 ods. 1 Správneho *poriadku*. Poznamenal, že pisateľom podnetu - sťažovateľom je obchodná spoločnosť VLKOMOTO s.r.o. IČO: 36 815 110, ktorá nie je spotrebiteľom a ktorá nevlastní obchodný podiel v spoločnosti KupToHned.sk, s.r.o. IČO: 46 098 101, tak ako sa domnieva žalovaný. Internetové obchody www.vlkomoto.sk a www.kuptohned.sk prevádzkuje obchodná spoločnosť VLKOMOTO s.r.o. ktorá bola v čase zaslania predmetnej e-mailovej komunikácie regulárnym obchodným partnerom žalobcu v zmysle Zmluvy o spolupráci. Podľa žalobcu nie je teda pravdou tak ako sa domnieva žalovaný, že mal disponovať aj s osobitnou zmluvou alebo osobitným súhlasom od obchodnej spoločnosti KupToHned.sk, s.r.o. E-mailová komunikácia zo dňa 15.04.2013 odoslaná aj na adresu info@kuptohned.sk bola výkonom práva a povinností podľa Zmluvy o spolupráci a nie reklamou podľa § 2 ods. 1 zákona o reklame

Ďalšia námietka žalobcu spočívala v tom, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalobca mal za to, že rozhodnutie žalovaného na str. 5 ods. 2 napadnutého rozhodnutia, kde uviedol, že „ *Odvolací orgán nezdieľa názor účastníka konania, že by ho uvedená zmluva o spolupráci oprávňovala zasielať reklamu, resp. reklamné bannery spoločnosti VLKOMOTO s.r.o....* “ nie je dostatočne odôvodnené čo je v rozpore so zásadou materiálnej pravdy.

Podľa žalobcu žalovaný rozhodol v rozpore s § 5 Správneho poriadku, pretože nie je daná právomoc žalovaného v danej veci konať a s konečnou platnosťou rozhodnúť. Dôvodil tým, že predmetná e-mailová komunikácia z podstaty veci a z postavenia osoby adresáta nespadá pod kontrolnú činnosť vymedzenú orgánom Slovenskej obchodnej inšpekcie zákonom o reklame a to z toho dôvodu, že sa z objektívnych dôvodov nejedná o reklamu v zmysle § 2

Mal za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, ak bude mať podmienky na rozhodnutie vo veci za splnené, aby vo veci sám rozhodol v zmysle žalobného petitu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 14.04.2015. K námietkam žalobcu uviedol, že naďalej zotrúva na svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 14.05.2014. Poznamenal, že po opätovnom zhodnotení procesného postupu, ako aj rozhodnutia o merite veci, si nie je vedomý žiadneho porušenia zákona. Vo svojom rozhodnutí vychádzal zo zákona o reklame. Domnieva sa, že v inšpekčnom zázname je skutkový stav opísaný presne a spoľahlivo, skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, a teda postih žalobcu bol dôvodný.

Opätovne uviedol, že nezdieľa názor žalobcu, že by ho uvedená zmluva o spolupráci oprávňovala zasielať reklamu, resp. reklamné bannery sťažovateľovi, pričom spoločnosti KupToHned.sk, s.r.o. bola reklama zaslaná bez existencie zmluvy o spolupráci a rovnako aj bez predchádzajúceho súhlasu prijímateľa reklamy. To, že je elektronická adresa verejne prístupná na internete ešte neznamená, že na ňu môže ktokoľvek bez súhlasu zasielať elektronickou poštou reklamu, tak ako tomu bolo aj v žalobcu. K zamedzeniu výskytu obdobných prípadov slúži práve ustanovenie § 3 ods. 7 zákona o reklame, ktorý žalobca v tomto prípade preukázateľne porušil.

Mal za to, že správny orgán 1. stupňa v predmetnom rozhodnutí náležite odôvodnil právne závery, ku ktorým dospel pri posudzovaní prípadu a pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia zákona. Všetky relevantné informácie a dôkazy sú súčasťou inšpekčných záznamov, ktoré boli spísané počas vykonaných kontrol. Na základe uvedeného sa domnieval, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná.

Uviedol, že žalobca plne zodpovedá za protiprávny skutkový stav zistený v čase kontroly. Žalovaný ako kontrolný orgán postupoval v zmysle zákona č. 128/2002 Z. z. a zákona o reklame. Správne zistil skutkový stav a vyvodil právny záver v tom zmysle, že kontrolovaný subjekt porušil uvedený právny predpis. Na základe tohto zistenia mu bola

uložená pokuta, ktorú považujeme za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.09.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho prieskumu odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného č. SK/0620/99/2013 zo dňa 13. februára 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa o uložení pokuty žalobcovi za porušenie zákazu podľa § 3 ods. 7 zákona o reklame.

Preto primáme v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu má odvolací súd za preukázané, že dňa 22.04.2013 bola v prevádzkami žalobcu na základe podnetu vykonaná kontrola správnym orgánom 1. stupňa. Na základe kontroly bolo zistené, že z e-mailovej adresy ponuka@quatro.sk bola pisateľovi podnetu č. PO 333/13 elektronickou poštou zaslaná dňa 15.04.2013 reklama produktov podnikania „SPLÁTKOVÝ FESTIVAL QUATRO JAR 2013!...“ a to bez predchádzajúceho súhlasu pisateľa podnetu, ktorý bol príjemcom reklamy. Z tohto dôvodu bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1000 Eur pre pomšenie zákazu, v zmysle ktorého sa reklama nesmie šíriť elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu užívateľa, ktorý je príjemcom reklamy - podľa § 3 ods. 7 zákona o reklame.

Odvolační súd konštatuje, že odvolanie sa neodlišovalo od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, s ktorého dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa preto s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, doplnil jeho odôvodnenie o ďalšie, na danú vec vzťahujúce sa, relevantné dôvody.

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom správnych orgánov, ako aj so záverom krajského súdu že bolo jednoznačne preukázané, že žalobca svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 7 zákona o reklame.

Z dôvodovej správy k zákonu o reklame vyplýva: *„Na šírenie reklamy určitými médiami, napríklad automatickým telefónnym volacím systémom, telefaxom a elektronickou poštou, tzv. e-mailom, je potrebný predchádzajúci súhlas ich užívateľov. Má sa tým predísť neprimeranému obťažovaniu a zásahu do súkromia alebo do majetkových práv adresátov reklamy.“* Užívateľ, ktorý je príjemcom reklamy, musí dať súhlas na prijímanie reklamy vopred, inak ho šíriteľ reklamy nesmie obťažovať. O tom, že reklama žalobcu, šírená e-mailovou formou bola považovaná za obťažovanie, svedčí i skutočnosť, že v predmetnej veci správny orgán 1. stupňa začal konať na základe podnetu sťažovateľa.

Ak žalobca tvrdil, že išlo o zasielanie informačných materiálov za účelom uzatvárania konkrétnych produktových zmlúv so zákazníkom, ktoré tvoria predmet zmluvy o spolupráci medzi žalobcom a sťažovateľom, treba zdôrazniť, že predmetom e-mailu boli reklamné informácie, ktorými žalobca prezentoval marketingové služby a to s priamym odkazom na svoju internetovú stránku. Išlo o reklamu produktov podnikania s cieľom uplatniť ich na trhu a je preto nedôvodné tvrdenie žalobcu, že sa na predmetnú skutkovú situáciu vzťahujú osobitné predpisy a platne uzatvorený obchodno-závazkový právny vzťah a nie zákon o reklame. Udelenie súhlasu nevyplýva, ako sa mylne domnieva žalobca zo Zmluvy o spolupráci ani z iných skutočností.

Odvolačí súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach správnych orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu. V súvislosti s namietaným nedostatočným odôvodnením rozhodnutia žalovaného je potrebné uviesť, že nie je nevyhnutné, aby sa správny orgán zaoberal každou vznesenou námietkou, avšak musí byť z neho zrejmé, na základe čoho dospel k právnemu záveru vo svojom rozhodnutí. Z predmetného rozhodnutia žalovaného uvedené jednoznačne vyplýva.

Odvolačí súd zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia správnych orgánov v oboch stupňoch považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý zamietol žalobu žalobcu, považovať za správne.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech

v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2016

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: